

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/154/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7625204547
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7625204547.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senátom zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľky: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. C., E. A. XXX/X, zast. JUDr. Marcelou Kuníkovou, advokátkou so sídlom Spišská Nová Ves, Bernolákova 1053/17, IČO: 37 706 276, proti odporcovi: B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. C., E. A. XXX/X, zast. Hovan a Hospúdku, s.r.o. so sídlom Spišská Nová Ves, M. Gorkého 8, IČO: 47 233 419, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Pavol Hovan, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu 11C/83/2025-19 zo dňa 22.10.2025 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Priznáva odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľke v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým uznesením rozhodol takto:

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku, podľa ktorého má súd nahradiť súhlas odporcu B. C., nar. X.X.XXXX, na všetky právne úkony a dokumenty potrebné na zmenu odberateľa elektrickej energie na odbernom mieste na adrese E. A. XXX/X, D. C., z jeho osoby na osobu navrhovateľky A. B. C., nar. XX.X.XXXX, sa zamietá.

II. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku, podľa ktorého má súd nahradiť súhlas odporcu B. C., nar. X.X.XXXX, s vykonaním zmeny v evidencii vozidiel, ktorou bude ako držiteľ motorového vozidla zn. TOYOTA Yaris Cross, EČV: D., VIN: F., zapísaná navrhovateľka A. B. C., nar. XX.X.XXXX, pričom rozhodnutie súdu má slúžiť ako podklad pre príslušný orgán Policajného zboru na vykonanie uvedeného zápisu, sa zamietá.

III. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku, podľa ktorého sa odporcovi B. C., nar. X.X.XXXX zakazuje nakladať s motorovým vozidlom zn. HYUNDAI Tucson, EVČ: D., VIN: C. s prívesným vozíkom zn: K&K, EVČ: D., VIN: G., najmä ich predat', darovať, založiť alebo inak scudzit' či zaťažiť právami tretích osôb, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak také konanie bude začaté, prípadne do zmeny okolností, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, sa zastavuje.

IV. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodol takto o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej (ďalej tiež len „NO“), ktorý navrhovateľka skutkovo odôvodnila tým, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves 17P/219/2024 zo dňa 12.6.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.7.2025, zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej tiež len „BSM“) po rozvoze ich manželstva doposiaľ nebolo vyporiadané, na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8C/2/2025 zo dňa 21.1.2025 bol odporca právoplatne vylúčený z užívania spoločnej nehnuteľnosti na adrese E. A. XXX/X, D. C., z dôvodu násilia páchaného na osobe navrhovateľky, odkedy v spoločnej nehnuteľnosti navrhovateľka býva s maloletými deťmi. V

bezpodielovom spoluvlastníctve sa nachádzajú o.i. motorové vozidlá zn. TOYOTA Yaris Cross EČV: D., HYUNDAI Tucson EČV: D. a príviesny vozík EČV: D., ktoré sú evidované na meno odporcu, navrhovateľka výlučne užíva motorové vozidlo zn. TOYOTA, pri správe ktorého odporca odmieta súčinnosť a aktívne marí riadnu správu a ochranu uvedeného majetku tým, že v marci 2025 nechal bez náhrady zaniknúť havarijné poistenie a odmieta uzavrieť nové, čím vedome vystavuje spoločný majetok v značnej hodnote riziku nenávratnej škody, nakoľko navrhovateľka podľa písomného stanoviska poisťovní Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. a Kooperativa poisťovňa, a.s., ako tretia osoba nemôže bez súhlasu alebo zmeny držiteľa vozidla uzavrieť platné havarijné poistenie, a teda nemá žiadnu právnu možnosť tento majetok sama ochrániť. Taktiež vyhrážky odporcu v minulosti o predaji motorového vozidla za 1,- euro len potvrdzujú jeho úmysel konať na škodu spoločného majetku. Uviedla, že oproti stavu opísanému v konaní sp. zn. 5C/63/2025 došlo k zásadnej zmene skutkových okolností, nakoľko konanie odporcu už nie je len o „hrozbách“, ale o preukázanom a systematickom vzorci správania (násilie - finančné machinácie - reálne odcudzenie peňazí deťom - obštrukcia pri poistení a prepise odberateľa elektrickej energie), čím je osvedčená oveľa vyššia miera ohrozenia. Nakoľko v uznesení sp. zn. 5C/63/2025 súd konštatoval, že navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, preto vo vzťahu k poisteniu motorového vozidla dôvodila novou skutočnosťou, a to zhoršenými poveternostnými podmienkami s blížiacim sa zimným obdobím, pričom je všeobecne známou objektívnou skutočnosťou, že prevádzka motorového vozidla v zimných mesiacoch (november až marec) je spojená so štatisticky významne vyšším rizikom dopravných nehôd, nakoľko námraza, sneh, hmla a znížená viditeľnosť dramaticky zvyšujú pravdepodobnosť kolízie, šmyku alebo inej škodovej udalosti, a to aj bez zavinenia vodiča. Navrhovateľka ponechanie trojročného vozidla v hodnote tisícok eur bez havarijného poistenia v tomto období zvýšeného rizika považovala za prejav hrubej nedbanlivosti odporcu pri správe spoločného majetku. Prípadná totálna škoda alebo aj menšia havária, ktorej oprava by si vyžadovala tisícky eur, by pre ňu bola finančne likvidačná. Naliehavosť potreby nariadiť neodkladného opatrenia je teda daná bezprostrednou hrozbou vzniku nenapraviteľnej škody, riziko ktorej sa s blížiacou zimou objektívne zvyšuje, pričom dôvodila, že motorové vozidlo nevyhnutne potrebuje na dochádzku do práce do Popradu a zabezpečenie potrieb maloletých detí, ktoré takmer denne vozí do školy a na voľnočasové aktivity, na motorové vozidlo je existenčne odkázaná, pričom nemá finančné prostriedky na jeho opravu - ide teda o otázku nielen majetkovú, ale aj sociálnu a bezpečnostnú. Nepovažovala za správne legitimizovať takýto šikanózný nátlak a nečinne sa prizerať ohrozovaniu spoločného majetku len preto, že havarijné poistenie nie je zákonom prikázané. Podľa navrhovateľky povinnosťou súdu je bezodkladne upraviť pomery tak, aby sa zamedzilo zneužívaniu práva jedným z bývalých manželov na úkor druhého - ide o stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah súdu, odklad rozhodnutia by mohol mať nezvratné dôsledky pre spoločný majetok, pričom nemá inú právnu možnosť ako vozidlo chrániť pred škodou a čakať na konečné rozhodnutie vo veci vyporiadania BSM, ktoré môže trvať mesiace až roky, „znamená vedome a hazardne vystavovať spoločný majetok vysokému a predvídateľnému riziku jeho úplného znehodnotenia“. Ak by súd nezasiahol bezodkladne, v prípade dopravnej nehody alebo živelnej udalosti by bolo vozidlo bez poistného krytia a vzniknutú škodu by znášali obaja účastníci, došlo by k zníženiu hodnoty spoločného majetku, ktorý bude predmetom vyporiadania, pričom ona by stratila vozidlo, ktoré denne využíva a takáto strata by bola nenahraditeľná, keďže ju nebude možné zohľadniť v budúcom konaní o vyporiadanie BSM, čím je daná bezprostrednosť a neodkladnosť súdneho zásahu podľa § 325 ods. 1 CSP. K navrhovanému výroku 2/ navrhovateľka dôvodila, že od januára 2025 býva sama s maloletými deťmi v rodinnom dome na adrese E. A. XXX/X, D. C., z užívania ktorého bol odporca právoplatne vylúčený, je ale naďalej vedený ako zmluvný odberateľ elektrickej energie, pričom v júli 2025 jej zaslal mail s textom: „všetky platby ohľadom domu sú od 1.7.2025 pozastavené, kým mi dĺžne sumy za obdobie január - jún 2025 neprídu na účet“. Navrhovateľka opísané konanie odporcu považovala za účelové a šikanózne, ktorým ju vydiera prostredníctvom energetickej závislosti domácnosti, pritom sám neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, čo viedlo k podaniu návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom (konanie je vedené pod sp. zn. 17P/48/2025). Navrhovateľka v júli 2025 uhradila platbu za elektrickú energiu zo svojho účtu, kedy ešte mala prístup k informáciám o platbe cez kontaktné centrum, od augusta však nie sú uhrádzané platby za energiu a hrozí odpojenie. V nadväznosti na zmienený mail uskutočnila zmenu osoby odberateľa u dodávateľa vody a plynu (SPP a Podtatranská vodárenská spoločnosť), s výnimkou dodávateľa elektrickej energie - spoločnosť Energetika Slovensko, a.s. (E.SK), ktorú opakovane márne žiadala o prepis zmluvy o dodávke elektriny na svoje meno, predložila súdne rozhodnutia o vykázaní odporcu a potvrdila, že v nehnuteľnosti býva výlučne ona s deťmi. Dodávateľ elektriny po telefonickom nesúhlase odporcu s prepisom, odmietol prepis vykonať s odôvodnením, že „odberateľ spĺňa oprávnený vzťah k nehnuteľnosti“ a že „na prepis je potrebný buď jeho súhlas

alebo rozhodnutie súdu“. Tento postoj dodávateľa potvrdil aj Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ÚRSO) vo svojom liste, v ktorom výslovne uviedol, že bez rozhodnutia súdu nie je možné vykonať zmenu odberateľa. Dôvodila ďalej tým, že dodávka elektriny je nevyhnutnou podmienkou zachovania základných životných potrieb, nakoľko v dome sa varí elektrinou, ktorá je strategickou aj pri súčinnosti vykurovania (obehové čerpadlo) a využívania domácej vodárne, pričom ak dôjde k odpojeniu elektriny v zimnom období, ona a maloleté deti sa ocitnú bez tepla, svetla, možnosti variť, prať, zohrievať sa, zabezpečiť hygienu či online výučbu v školskom roku, ktorá situácia by znamenala ohrozenie zdravia detí, ich vývoja a ľudskej dôstojnosti a porušenie čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa a čl. 19 ods. 1 Ústavy SR. Naliehavý právny záujem na nariadení neodkladného opatrenia podľa § 324 CSP navrhovateľka osvedčovala opísaným systematickým a šikanóznym konaním odporcu porušujúcim povinnosti riadnej správy spoločného majetku, s cieľom poškodiť ju a ohroziť spoločný majetok aj majetok ich detí. Mala za to, že odmietnutie súčinnosti odporcu pri prepise držiteľa vozidla, ktoré bráni uzatvoreniu havarijného poistenia, predstavuje stav bezprostredného ohrozenia majetku, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah súdu. Odporca bol právoplatne vykázaný zo spoločného domu pre domáce násilie, preukázateľne odcudzil finančné prostriedky z účtov vlastných detí bezprostredne po vyhlásení rozsudku o rozvode, v minulosti sa jej vyhrážal predajom vozidiel za 1,- euro. Na základe uvedeného mala navrhovateľka za to, že nahradenie prejavu vôle odporcu rozhodnutím súdu podľa ust. § 161 ods. 3 CSP v spojení s § 325 ods. 2 písm. d) CSP je jediným účinným spôsobom, ako si môže zabezpečiť dodávku elektriny a zabrániť vzniku nenahraditeľnej škody, resp. ujmy na majetku a jej zdraví ako aj na zdraví maloletých detí. Navrhované dočasné opatrenie považovala za primerané, ktoré smeruje len k zachovaniu existujúceho stavu majetku a k ochrane práv účastníkov do času vyporiadania BSM, pričom do vlastníckych práv odporcu zasahuje len v miere nevyhnutnej na odvrátenie hrozby škody (§ 325 ods. 2 CSP).

3. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil podľa ustanovení § 324, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326, § 328, § 329, § 331 a § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a konštatoval, že neodkladným opatrením sa upravujú právne pomery strán v prípade ak: a) je bezodkladne potrebná takáto úprava alebo b) existuje obava, že exekúcia bude ohrozená; navrhovateľ preto v návrhu musí opísať skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy právnych pomerov, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok navrhovateľa je dôvodný a trvá, keď rozsah osvedčenia nároku navrhovateľa, ktorého ochrany sa v konaní domáha, musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (obdobne Števček, Ficová, Bariová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár, vyd. C. H. Beck v Prahe, 2016, str.1108). Po posúdení skutkových a právnych dôvodov návrhu, vychádzajúc z jeho obsahu, listinných dôkazov predložených navrhovateľkou a z obsahu spisu zn. 5C/63/2025 súd dospel k záveru, že navrhovateľka riadne neosvedčila naliehavosť potreby okamžitej úpravy pomerov strán a skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sú ich práva ohrozené. Navyše navrhované neodkladné opatrenie vo výrokoch I. a II. považoval za neprípustné v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení prípustné z dôvodu nevykonateľného petitu rozhodnutia. Za nesporné považoval skutočnosti tvrdené navrhovateľkou týkajúce sa rozvodu manželstva strán právoplatným rozsudkom č.k. 17P/219/2024 zo dňa 12.6.2025, ktorým došlo k zániku BSM manželov a mal. deti boli na čas po rozvode zverené do striedavej starostlivosti rodičov (v tejto časti rozsudok z dôvodu podaného odvolania nie je právoplatný), že nehnuteľnosť patriacu do BSM v súčasnosti užíva výlučne navrhovateľka s maloletými deťmi, pretože odporca bol uznesením o nariadení neodkladného opatrenia č.k. 8C/2/2025-31 zo dňa 21.1.2025 z jej užívania dočasne vylúčený z dôvodu domáceho násillia voči navrhovateľke. Pokiaľ sa navrhovateľka podaným návrhom (v I. petite) domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým má súd nahradiť súhlas odporcu na všetky právne úkony a dokumenty potrebné na zmenu odberateľa elektrickej energie na odbernom mieste na adrese E. A. XXX/X, D. C., z jeho osoby na osobu navrhovateľky, na základe § 325 ods. 2 písm. d) CSP, súd prvej inštancie bol toho názoru, že v zmysle tohto ust. nemožno rozhodnúť o nahradení prejavu vôle, a to dokonca v „skrátenom konaní“ len na základe osvedčenia určitých skutočností, bez vykonania riadneho dokazovania. O takomto návrhu môže byť rozhodnuté iba rozsudkom v konaní vo veci samej podľa ust. § 226 CSP, vydaniu ktorého musí predchádzať konkrétny hmotnoprávny úkon - zmluva (napr. zmluva o dodávke elektrickej energie), ktorej prejav vôle odporcu bude nahradený súdnym rozhodnutím. Podľa aktuálnej judikatúry najvyššieho súdu vo výroku navrhovaného rozsudku musí byť hmotnoprávny úkon (v danom prípade zmluva) buď presne špecifikovaný alebo uvedený odkaz na obsah pripojenej písomne vyhotovenej zmluvy, ktorá sa stane súčasťou výroku rozhodnutia (R 53/1991). Súd prvej inštancie mal za to, že nahradenie prejavu vôle odporcu podľa návrhu navrhovateľky generálne pri

„všetkých právných úkonoch a dokumentoch potrebných na zmenu odberateľa elektrickej energie“ by bolo v rozpore so zákonom i ustálenou rozhodovacou praxou. V konaniach o nahradenie prejavu vôle súd neukladá odporcovi povinnosť, aby v určitej lehote uzavrel s treťou osobou zmluvu, ale z dôvodu hospodárnosti konania priamo nahradzuje jeho súhlasný prejav vôle s uzavretím konkrétnej zmluvy, pričom právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým súd nahradzuje prejav vôle dochádza k uzavretiu zmluvy, „týmto okamihom akoby odporca zmluvu podpísal, čo sa predtým nestalo dobrovoľne“. Navyše navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila, že by došlo k neplateniu úhrad za odber elektrickej energie, resp. k situácii, že by sa spoločná nehnuteľnosť ocitla bez elektrickej energie. Práve naopak z obsahu predložených listín, predovšetkým z oznámenia Energetiky Slovensko a.s. o výsledku riešenia podnetu č. 3432/2025/A.Č. zo dňa 4.9.2025 je zrejmé, že k úhradám za elektrickú energiu riadne dochádza, preto spoločnosť nevidela žiadny dôvod na jednostranné ukončenie uzavretej zmluvy o dodávky elektrickej energie pre domácnosť. Z uvedeného súdu vyplynul záver, že návrh je absolútne nedôvodný v tejto časti a navrhované rozhodnutie, ktorým by mal súd nahradiť súhlas odporcu na všetky bližšie nešpecifikované právne úkony, dokonca i na akési nekonkrétne dokumenty potrebné na zmenu odberateľa elektrickej energie na odbernom mieste, je nevykonateľné. Z rovnakých dôvodov súd prvej inštancie považoval za nedôvodný aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v II. petite, ktorým by mal nahradiť súhlas odporcu s vykonaním zmeny v evidencii vozidiel zapísaného držiteľa motorového vozidla zn. TOYOTA Yaris Cross, EČV: D., VIN: F. na navrhovateľku. Súd prvej inštancie poukázal na to, že zmluva o havarijnom poistení je súkromnoprávny zmluvný vzťah, ktorý môže vzniknúť len na základe vôle/súhlasu oboch zmluvných strán a nakoľko sa jedná o vzťah (poistenie) dobrovoľné, povinnosť uzavrieť zmluvu nie je žiadnym spôsobom vynúiteľná, pretože žiaden právny predpis takúto povinnosť majiteľovi motorového vozidla neukladá. Jediným argumentom navrhovateľky na uzavretie zmluvy je hrozba blížiaceho sa zimného obdobia, ktorý však súd nepovažoval za relevantný dôvod na vydanie neodkladného opatrenia a mal za to, že prípadnú škodu na motorovom vozidle patriacom do nevyporiadaného BSM, dostatočným spôsobom kryje povinné zmluvné poistenie v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov. Navrhovateľka teda ani v tejto časti neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, nutnosť a dôvodnosť vydania neodkladného opatrenia. S použitím ust. § 230 a § 161 ods. 1 a 2 CSP súd dospel k záveru o potrebe zastavenia konania o nariadenie neodkladného opatrenia v III. navrhovanom výroku z dôvodu nedostatku procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, spočívajúcej v prekážke právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata). Pokiaľ ide o III. výrok navrhovaného NO, ktorým navrhovateľka žiadala, aby súd odporcovi zakázal nakladať s motorovým vozidlom zn. HYUNDAI Tucson, EVČ: D., VIN: C. a s prívesným vozíkom zn. K&K, EVČ: D., VIN: G., najmä ich predať, darovať, založiť alebo inak scudziť či zaťažiť právami tretích osôb, až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak také konanie bude začaté, prípadne do zmeny okolností, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené – súd uviedol, že o totožnom návrhu (so zmenami iba v terminológii) a pri nezmenenom skutkovom stave bolo už právoplatne rozhodnuté uznesením 5C/63/2025-137 zo dňa 24.9.2025 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia súd zamietol, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2025, preto túto vec súd nemohol prejednávať znovu. Odhliadnuc od uvedeného, súd mal za to, že návrhu v tejto časti nebolo možné meritorne vyhovieť z toho dôvodu, že navrhovateľka dostatočne neosvedčila žiadne reálne a aktuálne konanie odporcu, ktoré by odôvodňovalo potrebu bezodkladnej úpravy pomerov navrhovaným spôsobom (neosvedčila, že vykonáva napr. faktické či právne úkony smerujúce k prevodu vlastníckeho práva k veciam patriacim do BSM). Ak by aj k takému konaniu skutočne došlo, existuje niekoľko právnych prostriedkov ako sa s dôsledkami takého konania po právnej stránke vysporiadať, nešlo by preto o nenapraviteľný stav či ujmu. Ak by totiž po zániku BSM (do času jeho vyporiadania) odporca s motorovým vozidlom disponoval bez súhlasu navrhovateľky, išlo by o dispozíciu resp. právny úkon relatívne neplatný. Za irelevantné pre nariadenie NO súd považoval i tvrdené vyhrážky odporcu, že motorové vozidlo predá za 1,- euro, pretože pri vyporiadaní BSM súd vyjde z reálnej hodnoty veci, a nie z hodnoty vyfabulovanej jednou zo sporových strán. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto návrh vo výrokoch I. a II. ako nedôvodný zamietol a vo výroku III. konanie zastavil z dôvodu prekážky rozhodnutej veci. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že ich náhradu nepriznal žiadnej strane, nakoľko neúspešná navrhovateľka nemá nárok na náhradu trov konania a odporcovi, s ktorým súd doposiaľ nekonal, žiadne trovy nevznikli.

4. Uznesenie napadla včas podaným odvolaním navrhovateľka z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Závery súdu prvej inštancie, podľa ktorých výroky I. a II. nie sú „prípustné a zákonné“ a v prípade ich nariadenia by súd „vyprodukoval nevykonateľné rozhodnutie“, navrhovateľka považovala za vecne aj právne nesprávne. Tento záver súd opiera o dva predpoklady, a to: 1/ nahradenie prejavu vôle nie je možné vykonať formou neodkladného opatrenia, 2/ návrhy boli formulované „generálne“, a nie vo vzťahu ku konkrétnemu hmotnoprávnemu úkonu (zmluve), čo spôsobuje ich nevykonateľnosť. Navrhovateľka považuje toto právne posúdenie súdu za nesprávne, formalistické a v príkrom rozpore so samotným účelom neodkladného opatrenia (§ 325 CSP), ktorým je poskytnutie rýchlej a efektívnej ochrany. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil návrh ako „generálny“, zamerajúc sa na vedľajšiu formuláciu „na všetky právne úkony a dokumenty“, pričom sa nezaoberal podstatou návrhu (zmena odberateľa/ držiteľa), ale jeho vedľajšou technickou formuláciou. Podľa navrhovateľky súd opomenul, že hlavný predmet petitu bol špecifikovaný „najvyššou možnou mierou“, keďže vo výroku I. išlo o jeden konkrétny úkon (zmena odberateľa) na jednom konkrétnom odbernom mieste (adresa E. A. 515/5) a taktiež vo výroku II. išlo o jeden konkrétny úkon (zmena držiteľa) na jednom konkrétnom vozidle (špecifikované EČV a VIN). Formulácia „na všetky právne úkony a dokumenty“ je štandardnou a nevyhnutnou súčasťou petitu, ktorá slúži len na zabezpečenie vykonateľnosti hlavného výroku (napr. vyplnenie formulárov, ktoré si vyžiada tretia strana). K záveru súdu o „nevykonateľnosti“ a požiadavke na predloženie zmluvy uviedla, že súd ju stavia do neriešiteľnej situácie, keď de facto tvrdí, že nahradiť súhlas môže len ku konkrétnej, už vyhotovenej zmluve, ktorá má byť súčasťou návrhu, čím ignoruje skutkový stav osvedčený a súdu známy z predložených dôkazov (stanoviská Energetika Slovensko a.s. a ÚRSO), z ktorých vyplýva, že tretie strany (Energetika Slovensko a.s., poisťovne) výslovne odmietajú s navrhovateľkou vôbec začať proces zmeny a vyhotoviť akúkoľvek zmluvu, kým nepredloží buď súhlas odporcu alebo rozhodnutie súdu. Požiadavka súdu prvej inštancie, aby predložila zmluvu (ktorá je výsledkom procesu) ako podmienku na začatie tohto procesu, je nelogická a robí právo navrhovateľky nevykonateľným. Zastávala názor, že súd nesprávne interpretoval ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP a návrh nesprávne posudzoval podľa formálneho označenia, a nie podľa jeho obsahu. Ak súd dospel k záveru, že „nahradenie súhlasu“ (§ 226 CSP) je v konaní o NO neprípustné, bol povinný aplikovať ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP a poskytnúť ochranu inou prípustnou formou. Účelom návrhu nebolo donútiť odporcu k aktívnej súčinnosti (aby niečo podpísal), ale nahradiť jeho chýbajúcu súčinnosť vo vzťahu k tretím stranám. Záver súdu o neprípustnosti a nevykonateľnosti petitov je podľa názoru navrhovateľky nesprávnym právnym posúdením veci, ktoré viedlo k odopretiu spravodlivosti navrhovateľke a jej ponechanie (aj maloletých detí) v stave bezprostredného ohrozenia škodou na majetku a ohrozenia základných životných potrieb (dodávky elektriny). V tejto súvislosti citovala právny názor z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 4CoP/45/2016 zo dňa 18.7.2016, podľa ktorého „súd pri poskytovaní ochrany neodkladným opatrením použije výrok, ktorý svojou povahou najviac zodpovedá osvedčenému právu bez ohľadu na to, či tento výrok má normatívny základ v ust. § 325 ods. 2 CSP“. Z cit. „judikátu“ jej vyplynulo, že súd prvej inštancie nemal návrh formalisticky zamietnuť z dôvodu, že nespĺňa predpoklady na finálne nahradenie vôle podľa § 226 CSP, ale naopak bol povinný posúdiť obsah návrhu a nájsť takú formu dočasnej ochrany, ktorá by bola účinná. Ak súd považoval navrhované „nahradenie súhlasu“ za problematické, bol plne oprávnený a povinný použiť iný, vhodnejší výrok. Nakoľko bolo v konaní osvedčené, že hrozba voči majetku (BSM) a základným životným potrebám navrhovateľky a maloletých detí vzniká výlučne v dôsledku šikanózne pasivity odporcu, súd mal aplikovať ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP a uložiť odporcovi povinnosť „niečo znášať (strpieť)“. Práve uznesenie, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť strpieť zmenu odberateľa elektrickej energie a zmenu držiteľa vozidla, by predstavovalo „rozhodnutie súdu“, ktoré Energetika Slovensko a.s. a ÚRSO vo svojich stanoviskách označili za podmienku vykonania zmeny. Takéto rozhodnutie by bolo plne vykonateľné a ako jediné by poskytlo reálnu a bezodkladnú ochranu. Nesúhlasila so záverom súdu, podľa ktorého navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, nakoľko „žiadnym spôsobom neosvedčila, že by došlo k neplateniu úhrad za odber elektrickej energie“ a za nesprávne považovala skutkové zistenie, že k úhradám za elektrickú energiu riadne dochádza. Záver súdu popiera účel NO, ktorým je prevencia, nie reakcia na už vzniknutú škodu. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď svoju úvahu založil na tom, či škoda (odpojenie elektriny) už nastala. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 CSP nie je riešiť situáciu až po tom, ako dôjde k nenapraviteľnej ujme, ale bezodkladne upraviť pomery, aby sa takejto ujme predišlo. Navrhovateľka nebola povinná osvedčovať, že k odpojeniu už došlo, ale bola povinná osvedčiť bezprostrednú a reálnu hrozbu, že k odpojeniu dôjde. Súd pri svojom hodnotení úplne opomenul najdôležitejší dôkaz, ktorý naliehavosť priamo osvedčoval, a to e-mailovú komunikáciu s odporcom

zo dňa 14.7.2025, v ktorej odporca na žiadosť navrhovateľky o súčinnosť pri prepise energií reagoval priamou a jednoznačnou vyhrážkou: „... všetky platby ohľadom domu sú od 1.7.2025 pozastavené dokiaľ mi dlžne sumy... neprídu na účet“. Nejedná sa teda o hypotetickú obavu navrhovateľky, ale o osvedčené, písomné a cielené konanie odporcu, ktorý aktívne využíva svoje postavenie odberateľa na ekonomické vydieranie navrhovateľky a maloletých detí. Osvedčením tejto hrozby navrhovateľka plne preukázala naliehavosť potreby súdneho zásahu. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil predložené listinné dôkazy, z ktorých vyvodil nesprávne skutkové zistenie, že „k úhradám riadne dochádza“. Poukázala v tejto súvislosti na to, že v júli 2025 uhradila platbu ona sama, práve aby zabránila hroziacemu odpojeniu, ktoré odporca avizoval. Súd teda mylne považoval núdzové konanie navrhovateľky za dôkaz, že odporca si riadne plní povinnosti. Po druhé Oznámenie a stanovisko ÚRSO vôbec nepreukazujú, že platby riadne dochádzajú, naopak preukazujú tvrdenia navrhovateľky uvedené v návrhu. Súd prvej inštancie svojím výkladom núti navrhovateľku čakať, kým odporca svoju hrozbu reálne splní, platby prestanú chodiť, dodávateľ pošle upomienky a napokon domácnosť s maloletými deťmi v zimnom období reálne odpojí od elektriny - takýto postup je v príkrom rozpore s preventívnou funkciou neodkladného opatrenia. Poukázala na nové skutočnosti a predložila nové dôkazy, ktoré nastali po vydaní napadnutého uznesenia, ktoré podľa nej potvrdzujú, že odporca svoju hrozbu splnil a platby neuhrádza: i) e - mailová komunikácia odporcu zo dňa 22.10.2025, v ktorej informoval navrhovateľku, že mu bola od dodávateľa elektriny doručená upomienka pre nezaplatenie, ii) Oznámenie o uložení zásielky pre odporcu od spoločnosti Energetika Slovensko a.s., doručené do schránky na adrese nehnuteľnosti, pričom je dôvodné podozrenie, že ide o druhú upomienku alebo oznámenie o prerušení dodávky. Podľa názoru navrhovateľky týmito skutočnosťami je jednoznačne osvedčené, že k neplateniu úhrad už došlo a hrozba odpojenia domácnosti s maloletými deťmi je bezprostredná a preto záver súdu prvej inštancie o neosvedčení naliehavosti je nesprávny. Navrhovateľka sa nachádza v neriešiteľnej situácii, nakoľko ako nezmluvný odberateľ nemôže dlh sama uhradiť a je odkázaná na rozhodnutie súdu. Za nesprávny považovala tiež II. zamietavý výrok uznesenia, ktorý je odôvodnený tromi právne a vecne chybnými závermi. 1/ K nesprávne právnemu posúdeniu o „dobrovoľnosti“ poistenia uviedla, že predmetom konania nie je uloženie zákonnej povinnosti, ale bezodkladná úprava pomerov týkajúca sa riadnej správy spoločného majetku po zániku BSM. Navrhovateľka osvedčila, že ide o nový trojročný majetok vysokej hodnoty patriaci do BSM a odmietnutie odporcu udeliť súčinnosť na jeho poistenie (hoci ho sám neužíva) nie je prejavom „dobrovoľnosti“, ale aktívnym zanedbaním správy spoločného majetku a šikanóznym konaním, ktoré priamo ohrozuje hodnotu BSM. Skutočnosť, že poistenie je dobrovoľné, nedáva odporcovi právo brániť navrhovateľke v ochrane spoločného majetku, najmä ak ona sama nemá právnu možnosť poistenie uzavrieť. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/372/2017 zo dňa 6.12.2017 uviedla, že ak súd môže upraviť užívanie majetku v BSM, o to viac môže nariadiť opatrenie na záchranu jeho hodnoty (poistenie). Nesúhlasila s názorom súdu, že jej obavy pre vyhrážky odporcu predajom hnuťelných vecí za symbolickú cenu (1,- euro), sú pre nariadenie NO právne irelevantné. S poukazom na ust. § 150 OZ uviedla, že ak by počas obdobia od zániku BSM do jeho vyporiadania došlo k zničeniu alebo znehodnoteniu motorového vozidla napr. dopravnou nehodou alebo haváriou, bez havarijného poistenia by sa znížila reálna hodnota spoločnej veci, ktorú súd pri vyporiadaní zohľadňuje, t.j. aj keby vozidlo existovalo v čase zániku BSM, jeho zničenie v dôsledku pasivity odporcu (neuzavretie KASKA, neposkytnutie súčinnosti) by malo priame majetkové dôsledky pre navrhovateľku, ktorá pri vyporiadaní BSM by znášala polovicu hodnoty vozidla akoby bolo zachované, hoci v skutočnosti bolo poškodené alebo zničené, čo je v rozpore s princípom rovnosti podielov (§ 150 OZ) a s povinnosťou manželov zachovávať hodnotu spoločného majetku po jeho zániku, ktorá vyplýva z princípov dobrej viery a spravodlivosti. Ak hrozí, že dôjde k zničeniu alebo strate samotnej veci, súd už nemôže vychádzať z jej hodnoty, pretože hodnota prestáva existovať. V takom prípade by súd mohol síce určiť hodnotu vozidla v čase zániku BSM, avšak táto hodnota by bola len teoretická a spôsobila by nerovnosť medzi účastníkmi, keďže „strata hodnoty by dopadla primárne na navrhovateľku“. Preto riziko predaja pod cenu a riziko zničenia v dôsledku nepoistenia navrhovateľka považovala za právne relevantné, odôvodňujúce potrebu súdnej ochrany vo forme neodkladného opatrenia, ktoré je nevyhnutné na ochranu hodnoty spoločného majetku, predídanie vzniku nenahradiateľnej škody a zachovanie spravodlivého stavu pri budúcom vyporiadaní BSM v zmysle § 150 OZ. Za kľúčovú skutočnosť osvedčujúcu naliehavosť potreby úpravy pomerov a relevantný dôvod pre nariadenie NO považovala aj blížiaci sa zimný obdobie, v ktorom je prevádzka motorového vozidla (námraza, sneh, znížená viditeľnosť) spojená s objektívne vyšším rizikom dopravných nehôd, a to aj bez zavinenia vodiča. Tento argument pritom nie je hypotetický, ale je založený na reálnom a každoročne sa opakujúcom zvýšenom riziku, pričom práve táto objektívna zmena okolností (zhoršenie poveternostných podmienok) robí hrozbu vzniku škody na nepoistenom motorovom vozidle bezprostrednou a naliehavou. Nesúhlasila ani s názorom súdu, že škodu na vozidle

„dostatočným spôsobom kryje povinné zmluvné poistenie (PZP)“, ktorý je v príkrom rozpore s platným právom a so samotnou podstatou povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z.z. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď dospel k záveru, že spoločný majetok je „dostatočne krytý“. V skutočnosti je majetok BSM v hodnote tisícov eur vinou odporcu úplne nekrytý voči havárii či prírodnej katastrofe. Celý záver súdu o nedôvodnosti návrhu je tak postavený na zásadne nesprávnom skutkovom a právnom posúdení, ktoré ignoruje osvedčenú hrozbu (odmietnutie súhlasu odporcom), osvedčenú nemožnosť konania navrhovateľky (stanoviská poisťovní) a osvedčenú naliehavosť (zvýšené riziko v zimnom období). Podľa navrhovateľky súd prvej inštancie pochybil tiež, ak vo výroku III. napadnutého uznesenia konanie zastavil pre prekážku rozhodnutej veci. Nesúhlasila s názorom súdu, že skutkový stav sa nezmenil a mala za to, že v novom návrhu preukázala podstatnú zmenu skutkových okolností v zmysle § 329 ods. 3 CSP, ktoré nastali po vydaní pôvodného uznesenia sp. zn. 5C/63/2025. Týmito novými okolnosťami sú: i) Nové dôkazy o eskalácii správania odporcu, systematické a aktívne marenie správy spoločného majetku, ii) nová objektívna hrozba, a to blížiac sa zimné obdobie, ktoré zvyšuje riziko (havária nepoisteného auta alebo odpojenie kúrenia), iii) nové dôkazy o reálnom dlhu (upomienky, v dôsledku ktorých sa hrozba odpojenia elektriny zmenila z hypotetickej (na základe e-mailu z júla) na bezprostrednú, keďže odporca preukázateľne prestal platiť a vznikol dlh. Keďže navrhovateľka preukázala podstatnú zmenu skutkových okolností, súd prvej inštancie mal návrh meritórne preskúmať, a nie konanie zastaviť. Na základe uvedených skutočností navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil takto: I. Súd ukladá odporcovi povinnosť strpieť (znášať) zmenu odberateľa elektrickej energie na odbernom mieste na adrese E. A. XXX/X, D. C., z jeho osoby na osobu navrhovateľky A. B. C., nar. XX.X.XXXX a ukladá mu povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov, ktoré by tejto zmene bránili. II. Súd ukladá odporcovi povinnosť strpieť (znášať) vykonanie zmeny v evidencii vozidiel, ktorou bude ako držiteľ motorového vozidla zn. TOYOTA Yaris Cross, EČV: D., VIN: F., zapísaná navrhovateľka A. B. C., nar. XX.X.XXXX. III. Odporcovi sa zakazuje nakladať s motorovým vozidlom zn. HYUNDAI Tucson, EVČ: D., VIN: C. a s príviesnym vozikom zn. K&K, EVČ: D., VIN: G., najmä ich predávať, darovať, založiť alebo inak scudzovať či zaťažiť právami tretích osôb, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak také konanie bude začaté, prípadne do zmeny okolností, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. IV. Navrhovateľke sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. V podaní doručenom Krajskému súdu v Košiciach dňa 28.11.2025, navrhovateľka doplnila podané odvolanie o novú skutočnosť a nový dôkaz, ktoré vznikli po vydaní napadnutého uznesenia a podľa názoru navrhovateľky majú vplyv na posúdenie dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázala na to, že dňa 26.11.2025 v ranných hodinách cca o 7:40 hod. v dôsledku zhoršených poveternostných podmienok došlo v Spišskej Novej Vsi k dopravnej nehode ňou vedeného motorového vozidla zn. TOYOTA Yaris Cross, EČV: D., ktoré je predmetom konania, okolnosti ktorej sú zachytené v Zázname o nehode zo dňa 26.11.2025, ktorý pripojila. Mala za to, že táto nová skutočnosť (nehoda) priamo a bezpochyby vyvracia záver súdu o neexistencii bezprostredného ohrozenia a potvrdzuje jej argumentáciu uvedenú v podanom odvolaní ako aj skutočnosť, že jej obavy o bezpečnosť a hodnotu spoločného majetku neboli prehnané ani predčasné. Hoci v tomto prípade bola nehoda zavinená iným účastníkom cestnej premávky a škoda by mala byť krytá z jeho povinného zmluvného poistenia, táto okolnosť je len vecou šťastnej náhody. Ak by k rovnakej nehode došlo napríklad v dôsledku šmyku na neupravenej vozovke bez zavinenia iného vodiča (čo je v zime vysoko pravdepodobné) alebo ak by vinník z miesta nehody ušiel, majetok v BSM by zostal úplne nechránený. V dôsledku šikanózneho postoja odporcu, ktorý blokuje uzavretie havarijného poistenia (KASKO), by celú škodu museli znášať účastníci zo svojho majetku, čo by pri rozsiahlejšom poškodení znamenalo nenávratnú stratu hodnoty spoločného majetku. Vzhľadom na túto novú skutočnosť navrhovateľka opätovne apeluje na odvolací súd, aby zohľadnil reálne riziko, ktorému je spoločný majetok vystavený v dôsledku pasivity odporcu a napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovie.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) po predložení veci na odvolacie konanie, v súlade s ust. § 329 ods. 2 CSP doručil odporcovi podané odvolanie, rovnopis návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a uznesenie súdu prvej inštancie a umožnil mu vyjadriť sa k podanému odvolaniu navrhovateľky a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v lehote 10 dní.

7. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie považuje za správne, zákonné, spĺňajúce aj atribúty spravodlivosti a riadne zdôvodnené, ktoré dáva odpovede na

všetky skutočnosti namietané v podanom odvolaní. Zastával názor, že navrhovateľka zneužíva alebo nesprávne vykladá procesný inštitút neodkladných opatrení, ktorý má osobitný charakter vyznačujúci sa najmä nevyhnutnosťou jeho vydania. Povinnosťou navrhovateľa je v návrhu na vydanie NO opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré hodnoverne osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z pojmu „osvedčenie dôvodnosti“ vyplýva, že v danom prípade ide o rozhodovanie súdu bez nutnosti vykonať dokazovanie a bez povinnosti zisťovať všetky konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné verifikovať pri vydávaní vo veci samej (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 358/2021 zo dňa 6.9.2021). Neodkladné opatrenie je v zásade dočasným rozhodnutím, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán, pričom podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo navrhovateľa ohrozené. Podľa odporcu súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že navrhovateľka neosvedčila nutnosť nariadenia NO a z obsahu jej návrhu vyplýva, že chce zasiahnuť do pomerov, ktoré nemožno upravovať neodkladným opatrením. Navrhovateľka v odvolacom návrhu opätovne žiada uložiť odporcovi: a) povinnosť strpieť (znášať) zmenu odberateľa elektrickej energie a povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov, ktoré by tejto zmene bránili, b) povinnosť strpieť (znášať) vykonanie zmeny držiteľa motorového vozidla zn. TOYOTA, ktorým (držiteľom) žalobkyňa, c) uložiť zákaz nakladania s motorovým vozidlom zn. HYUNDAI s príviesným vozíkom, najmä ich predať, darovať, založiť alebo inak scudziť, či zaťažiť právami tretích osôb, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Z porovnania odvolacieho návrhu s pôvodným návrhom na vydanie NO odporcovi vyplynulo, že v návrhu navrhovateľka žiadala iné neodkladné opatrenia, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol, a v odvolaní požaduje vydanie iných neodkladných opatrení, čím opomína a neguje skutočnosť, že neodkladné opatrenie musí formulovať jasne a zrozumiteľne a svoj návrh nemôže moderovať v podanom odvolaní. Takéto konanie nemožno subsumovať pod argumentačnú líniu uvedenú v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie mal vychádzať z obsahovej stránky jej podania. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď konštatoval, že navrhovateľka riadne neosvedčila naliehavosť potreby okamžitej úpravy pomerov strán. Zo znenia zákona (podľa ktorého neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala) nemožno odvodiť možnosť súdu rozhodovať o nahradení prejavu vôle, a to dokonca v skrátrenom konaní, bez vykonania relevantného dokazovania. Pokiaľ navrhovateľka v podanom odvolaní mení petit svojho návrhu, takýto postup nie je možný a už len táto skutočnosť podľa názoru odporcu svedčí tomu, že odvolanie navrhovateľky je potrebné zamietnuť a napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne. K ďalším argumentom navrhovateľky v odvolaní odporcu uviedol, že navrhovateľka zneužíva inštitút neodkladných opatrení a chce obchádzať vyporiadanie BSM. Mal za to, že sporné otázky medzi stranami nemožno riešiť prostredníctvom neodkladného opatrenia. K otázke zákazu nakladania s motorovým vozidlom zn. HYUNDAI uviedol, že zo spisového materiálu nevyplýva žiaden dôvod na navrhované NO týkajúce sa motorového vozidla, ktoré je v spoluvlastníctve oboch manželov a akýkoľvek prevod vozidla nie je v jeho záujme. Uviedol, že na toto vozidlo je odkázaný a aj v tomto prípade by bolo akékoľvek zneužitie práva z jeho strany riešiteľné v prípade vyporiadania BSM. Za nepravdivé označil tvrdenie navrhovateľky, že v rozhodovacej praxi súdy bežne neodkladnými opatreniami dočasne upravujú správu a užívanie BSM po rozvoze. Práve naopak súdy takéto návrhy zamietajú z dôvodu, že nejde o nutnú neodkladnú úpravu a odkazujú účastníkov na podanie samostatných žalôb (napr. rozhodnutie Mestského súdu v Košiciach sp. zn. 75C/30/2025). Čo sa týka dodávok elektrickej energie, táto nie je žiadnym spôsobom ohrozená a postačuje iba uhrádzať náklady, ktoré sú doposiaľ zálohové a fixné, predpis ktorých je navrhovateľke nepochybne známy, keďže v novembri a decembri 2024 uhradila 1 nákladov za energie, rovnako uskutočnila platby v januári a februári 2025 a následne v júli a auguste zaplatila celú zálohovú platbu na účet dodávateľa energie. V mesiacoch marec až jún 2025 z nepochopiteľných dôvodov odmietla prispievať na úhradu zálohových platieb, a tieto boli celé na ťarchu odporcu. Poukázal na to, že z užívania nehnuteľnosti bol vylúčený, preto táto povinnosť je na strane navrhovateľky, ktorá mu taktiež neprispieva na jeho spotrebu elektrickej energie. Nie je teda problém, kto má uzavretú zmluvu s dodávateľom el. energie k nehnuteľnosti, ktorá je v spoluvlastníctve oboch účastníkov, ale problémom je len akceptácia faktu zo strany navrhovateľky, že za spotrebovanú energiu by si mala platiť sama, pričom je nepochybné, že pozná platobné miesto, ako aj fakturačné údaje, čo osvedčila svojimi platbami v predchádzajúcich mesiacoch. Vzhľadom na uvedené odporcu zastával názor, že práve navrhovateľka vyvíja psychicky a ekonomický nátlak. Neodkladným opatrením tak, ako je formulovaný navrhovateľkou, nemožno zasahovať do existujúceho a fungujúceho zmluvného vzťahu s dodávateľom elektrickej energie. Prípadné neplatenie zo strany navrhovateľky nemôže byť riešené neodkladným opatrením vydaným na návrh neplatiča. Mal za to, že navrhovateľka neosvedčila naliehavosť a nutnosť vydania neodkladného opatrenia ani čo sa týka motorového vozidla zn. TOYOTA. V tejto súvislosti poukázal na to, že zaplatil povinné zmluvné poistenie

motorového vozidla, pričom havarijné poistenie je možné takisto zaplatiť, ale logicky požaduje, aby sa na platení podieľala navrhovateľka, ktorá odmieta uhrádzať náklady na poistenie motorového vozidla zn. HYUNDAI. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil stav, že havarijné poistenie je dobrovoľným zmluvným vzťahom účastníkov a ich nechota či neschopnosť uhradiť poisťku týkajúcu sa hnutelnej veci, nemôže byť dôvodom vydávania neodkladných opatrení. K zákazu nakladania s motorovým vozidlom zn. HYUNDAI podľa odporcu navrhovateľka neprodukovala žiadny relevantný dôkaz. Na základe uvedených skutočností odporca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v 100 % rozsahu.

8. Navrhovateľka v odvolacej replike označila tvrdenia odporcu za účelové, právne nesprávne a v rozpore s objektívnou realitou a dôkazmi, ktoré súd má k dispozícii. Poukázala na svoju argumentáciu v odvolaní a doplnení odvolania, na ktorej zotrvala a mala za to, že dopravná nehoda zo dňa 26.11.2025 dokazuje, že hrozba vzniku škody nebola hypotetická, ale bezprostredná. Tvrdenie odporcu, že zneužíva inštitút NO, v kontexte rozbitého auta považovala za cynické, nakoľko ona tento inštitút využíva presne na účel, ktorému slúži - na odvrátenie hroziacej ujmy (§ 325 ods. 1 CSP). Podľa navrhovateľky súd prvej inštancie na osvedčenie nároku kládol neprimerane vysoké nároky (akoby šlo o meritórne konanie), pričom ignoroval ňou predložené dôkazy - upomienky za elektrinu, potrebu poistenia. Zastávala názor, že predloženie upomienky pred odpojením a dôkaz o jazdení na nepoistenom aute v zime musí na nariadenie NO stačiť. Nesúhlasila s tvrdením odporcu, že formulácia výroku v odvolaní predstavuje neprípustnú zmenu návrhu. Táto námietka odporcu vychádza z nesprávneho chápania procesnej situácie a rozsahu prieskumnej právomoci odvolacieho súdu. Považovala za potrebné zdôrazniť v tejto súvislosti, že nežiada, aby súd svojvoľne nahrádzal jej prejav vôle a „vymýšľal“ znenie výroku, ktoré by bolo v rozpore s jej návrhom. Navrhovateľka sama v rámci svojej dispozičnej právomoci, v odvolacom konaní precizovala znenie petitu, čím odstránila vadu nevykonateľnosti vytknutú súdom prvej inštancie. Nejde teda o situáciu, kedy by súd ex offo preformuloval výrok proti vôli navrhovateľa, ale o situáciu, kedy súd rozhoduje o upravenom návrhu strany, ktorý smeruje k totožnému cieľu - ochrane majetku. Podstatou viazanosti súdu návrhom je zákaz prisúdiť niečo iné (aliud) alebo viac (ultra petitum). Podľa názoru navrhovateľky zmenou formulácie z „nahradenia súhlasu“ na „povinnosť strpieť“ sa nemení materiálny obsah nároku, v oboch prípadoch je cieľom to isté: dosiahnutie právneho stavu, ktorý umožní poistenie vozidla a odber elektriny. Ide len o inú procesnú modalitu toho istého nároku. Odmietnutie takejto úpravy by bolo prejavom neprípustného formalizmu, ktorý by v konfrontácii s reálne hroziacou škodou (dopravná nehoda) viedol k odopretiu spravodlivosti (denegatio iustitiae), čo je v rozpore s čl. 46 Ústavy SR. Súdny sú povinné poskytovať ochranu právam, nie sankcionovať účastníkov za formálne nepresnosti, ak je podstata nároku jasná a naliehavá. Odvolací súd má podľa § 388 CSP právomoc napadnuté rozhodnutie zmeniť a vyhovieť návrhu navrhovateľky v znení spresnenom v podanom odvolaní, pokiaľ sú splnené vecné podmienky pre nariadenie NO (osvedčenie nároku a naliehavosti). Vzhľadom na predložený nový dôkaz (záznam o nehode) je podľa navrhovateľky naliehavosť a dôvodnosť nároku nesporná. Súd v rámci testu proporcionality musí vážiť dva záujmy: na jednej strane administratívny úkon (zmena v evidencii), ktorý je vratný a predstavuje len administratívnu záťaž a na druhej strane stojace riziko nenávratnej majetkovej straty (totálna škoda na nepoistenom vozidle, čo potvrdila nedávna nehoda) a ohrozenie základných životných potrieb (odpojenie elektriny v domácnosti s deťmi). Je zrejmé, že ochrana hodnoty majetku a zdravia má absolútnu prednosť pred administratívnym pohodlím odporcu. Ak bude v budúcnosti vozidlo prikázané odporcovi, zmena držiteľa sa vykoná na základe právoplatného rozsudku o vyporiadaní BSM bez potreby ďalších konaní, do tej doby je však nevyhnutné, aby vozidlo, ktoré užíva navrhovateľka, bolo havarijne poistené, čo pri súčasnom stave (odporca ako držiteľ blokujúci poistenie) nie je možné. K ďalším tvrdeniam odporcu uviedla, že ona s vozidlom zn. Toyota vo februári 2025 absolvovala povinnú záručnú prehliadku a zaplatila výdavok v sume 194,75 € €, teda vyššiu sumu ako zaplatil odporca za povinné zmluvné poistenie vozidla 136,49 €, že odporca ju vydiera tým, že mu má zaplatiť nielen polovicu poistenia vozidla zn. Hyundai, ale aj ním vyčíslené ďalšie dlhy, ináč ostane auto bez havarijného poistenia (dôkaz: mailová komunikácia zo dňa 10.2.2025 - 8.3.2025, doklad o výdavkoch na OMV Toyota). Takéto konanie, kedy spoluvlastník podmieňuje ochranu spoločného majetku pred zničením (poistenie) splnením nesúvisiacich finančných požiadaviek, predstavuje šikanóznny výkon práva, ktorému súd nesmie poskytnúť ochranu. Správanie odporcu zakladá dôvodnú obavu, že by mohol vozidlo zn. HYUNDAI (ktoré má vo výlučnej moci) účelovo previesť na tretiu osobu, aby znížil hodnotu masy BSM pred vyporiadaním. Zákaz nakladania s motorovým vozidlom ho nijako neobmedzuje v užívaní vozidla (čo tvrdí, že potrebuje), obmedzuje ho len v jeho predaji, čo je do vyporiadania BSM žiadúce. K tvrdeniu odporcu, že dodávka elektriny nie je ohrozená, uviedla, že toto tvrdenie je v rozpore s realitou a so zásadou právnej istoty, nakoľko

odporca odmietol udeliť súhlas s prepisom a aktívne jej bráni prevziať zodpovednosť za odberné miesto, ktoré užíva. K jeho požiadavke, aby mu posielala peniaze na účet, uviedla, že pri ročnom vyúčtovaní za minulé obdobie vznikol preplatok vo výške 421,95 €, ktorý dodávateľ vrátil na účet odporcu a tento si ponechal, hoci vznikol aj z platieb navrhovateľky. V tejto situácii navrhovateľka nemá garanciu, že finančné prostriedky zasielané „naslepo“ na účet odporcu, budú použité na úhradu energií. Jediným riešením, ktoré zabezpečí transparentnosť a istotu dodávok je, aby sa odberateľom stala osoba, ktorá dom užíva a energie spotrebúva, teda navrhovateľka a nebola závislá od právnych úkonov odporcu voči dodávateľovi energií, ktorý v nehnuteľnosti nebýva a nemá preto motiváciu zabezpečovať kontinuitu dodávok. Navyše, bez postavenia zmluvnej strany navrhovateľka nemôže riešiť havarijné stavy, zmeny tarify ani reklamácie. Zastávala názor, že ak by odvolací súd vyhovel návrhu odporcu a napadnuté uznesenie potvrdil, znamenalo by to, že vedome ponechá majetok v BSM (vozidlo) bez poisťnej ochrany napriek tomu, že riziko škody sa už preukázateľne naplnilo (nehoda zo dňa 26.11.2025). Takéto rozhodnutie súdu by legitimizovalo šikanózne konanie odporcu, ktorý svoju pozíciu „držiačky pečiatky“ zneužíva na vydieranie, a to aj za cenu ohrozenia podstaty spoločného majetku. Vzhľadom na uvedené, a najmä s prihliadnutím na novú skutočnosť (dopravnú nehodu), ktorá potvrdila naliehavosť právnej ochrany, navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a prizná jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie navrhovateľky ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto napadnuté uznesenie potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa zároveň i s jeho správnymi dôvodmi, na ktoré odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

10. Navrhovateľka v podanom odvolaní v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP namietala správnosť skutkových záverov a spôsobu právneho posúdenia súdom prvej inštancie otázky ne/splnenia zákonných predpokladov pre navrhovanú okamžitú úpravu pomerov strán prostredníctvom neodkladného opatrenia, ktoré žiadala nariadiť až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ak také konanie bude začaté, prípadne do zmeny okolností, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené.

11. Z ustanovení §§ 324 až 326 CSP, ktoré pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie NO v danej veci správne použil a aj aplikoval súd prvej inštancie, vyplýva, že neodkladným opatrením, bez ohľadu na to, či je nariadené pred začatím konania, v jeho priebehu alebo po jeho skončení, sa upravujú pomery strán, pokiaľ je to bezodkladne potrebné a/alebo existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Týmto predpokladom zodpovedá požiadavka osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom podľa zákonného vymedzenia musí navrhovateľ opísať rozhodujúce skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 183 a nasl. CSP, aké súd vykonáva v spore vo veci samej. Takýto postup je zákonom aprobovaný a typický iba pre zisťovanie relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Nariadenie neodkladného opatrenia je zároveň podmienené tým, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 CSP [Števček, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha: C.H. Beck, 2016, str. 1084 - 1092].

12. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní dôsledne spravoval cit. ustanoveniami a vyššie uvedenými zásadami právnej teórie a rozhodovacej praxe, v súlade s nimi posúdil skutkové i právne dôvody návrhu podaného navrhovateľkou a správne rozhodol, pokiaľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v petitoch I. a II. zamietol a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k petitu III. z dôvodu nedostatku procesnej podmienky konania zastavil.

13. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami ako aj so spôsobom právneho posúdenia danej veci súdom prvej inštancie a za správny považuje jeho záver, že navrhovateľka opisom rozhodujúcich skutočností a predloženými listinnými dôkazmi neosvedčila predpoklad potrebnosti a naliehavosti usporiadania (dočasnej úpravy) pomerov strán navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré navrhovateľka odôvodňovala tým, že v dôsledku „šikanózneho pasivity a účelového konania odporcu“, zanedbaním riadnej správy (poistenia) spoločného majetku a vyhrážkami o neplatení úhrad za dodávku el. energie z jeho strany a o predaji spoločného majetku, hrozí vznik škody na majetku patriacom do zaniknutého BSM a odpojenie rodinného domu súp. č. XXX H. G. E. A. X I. D. H. I. (v súčasnosti užívaného výlučne navrhovateľkou a mal. deťmi účastníkovi) od dodávok elektrickej energie, čím sú ohrozené jej základné životné potreby v súvislosti s užívaním rodinného domu aj zdravie mal. detí účastníkov. Navrhovateľka neosvedčila reálnu a bezprostrednú hrozbu vzniku ujmy (škody) na majetku, zdraví alebo na zdraví mal. detí, ani skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov by boli jej práva ohrozené v dôsledku opísaného konania odporcu, resp. že by vznikol dôvod (napr. pre neplatenie predpísaných zálohových platieb či iné porušenie zmluvných podmienok) na ukončenie existujúceho zmluvného vzťahu o dodávke elektriny pre odberné miesto nachádzajúce sa v rodinnom dome na G. E. A. X I. D. H. I. zo strany dodávateľa, alebo že by navrhovateľka po oznámení odporcu sporným e - mailom, že od 1.7.2025 pozastavuje ním vykonávané platby ohľadom rodinného domu patriaceho do BSM (ktorý dočasne neužíva), objektívne nemala možnosť vzniknutú situáciu dočasne riešiť iným spôsobom, napr. platením predpísaných zálohových platieb za dodávku elektriny do odberného miesta zo svojich finančných prostriedkov priamo dodávateľovi (nakoľko výška zálohových platieb, platobné miesto i fakturačné údaje sú jej nepochybne známe, resp. sú zistiteľné cez kontaktné centrum dodávateľa, s ktorým má odporca uzavretú platnú zmluvu o dodávke) tak, ako tieto platby uskutočnila v mesiacoch júl a august 2025, resp. podľa tvrdenia odporcu aj v predchádzajúcich mesiacoch 1 a 2/2025, a zabrániť týmto vzniku nedoplatkov, upomienkam zo strany dodávateľa aj tvrdenej hrozbe odpojenia dodávky elektriny, resp. vzniku „nenahraditeľnej“ škody na majetku či ujme na zdraví jej a maloletých detí, s ktorými nehnuteľnosť užíva. Odvolací súd už z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti považuje za neakceptovateľné, aby odporca, ktorý spoločnú nehnuteľnosť (rodinný dom) neužíva (pretože právoplatným rozhodnutím súdu bol dočasne z jeho užívania vylúčený), mal v konečnom dôsledku sám znášať náklady za dodávku služieb spojených s užívaním nehnuteľnosti, vrátane platieb za elektrinu spotrebovanú navrhovateľkou, ktoré uhradza dodávateľovi Energetika Slovensko a.s. na základe ním uzavretej zmluvy o dodávke elektriny. Na druhej strane si ale nemožno rozumne vysvetliť dôvod odmietavého postoja odporcu k udeleniu súhlasu so zmenou odberateľa pre odberné miesto nachádzajúce sa v spoločnej nehnuteľnosti v prospech navrhovateľky, ktorá nehnuteľnosť spolu s mal. deťmi účastníkovi v súčasnosti užíva a spotrebúva média spojené s jej užívaním. Tento nesúhlas, resp. odmietavý postoj odporcu ale neodôvodňuje naliehavosť ani potrebnosť navrhovaného riešenia situácie prostredníctvom neodkladného opatrenia v znení petítovej formulovanej v návrhu, ktorými sa navrhovateľka domáha nahradenia prejavu vôle (súhlasu) odporcu „na všetky právne úkony a dokumenty potrebné na zmenu odberateľa elektrickej energie na odbernom mieste“ a taktiež nahradenia jeho súhlasu „s vykonaním zmeny držiteľa motorového vozidla zn. TOYOTA Yaris Cross, EVČ: D. XXXXX v evidencii motorových vozidiel, ktorou bude ako držiteľ motorového vozidla zapísaná navrhovateľka“, teda bez konkretizácie hmotnoprávneho úkonu (zmluvy) uzatvorenej s tretím subjektom, ako to správne posúdil súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, ktorým podaný návrh ako nedôvodný a nevykonateľný zamietol. Existencia nevyriešených sporov medzi stranami týkajúcich sa platieb za dodávku elektrickej energie do odberného miesta v spoločnej nehnuteľnosti a hospodárenia s motorovými vozidlami (rozsahu poistenia spoločného majetku a platieb poisťovní) patriacimi do zaniknutého a dosiaľ nevyporiadaného BSM účastníkov, nad akúkoľvek pochybnosť odôvodňuje potrebnosť (právny záujem) súdnej ochrany; túto však nemožno zamieňať s potrebnosťou neodkladnej úpravy pomerov, ako sa mylne domnieva navrhovateľka, ktorá v tomto kontexte v podanom návrhu i v odvolaní argumentuje tvrdeniami o šikanóznom konaní, zanedbávaní riadnej správy spoločného majetku zo strany odporcu a hroziacej „nenapraviteľnej“ škode na majetku, ako aj potrebou ochrany svojho zdravia a zdravia mal. detí účastníkov pred následkami hroziaceho odpojenia nimi užívaného rodinného domu od dodávok elektriny v zimnom období, a to bez osvedčenia relevantných skutočností umožňujúcich prijať záver, že navrhovaná úprava neznesie odklad preto, že bez nej by navrhovateľka utrpela škodu alebo ujmu na svojich právach alebo že zachovanie existujúceho stavu by viedlo k rozširovaniu škody či inej ujmy na jej právach alebo k zhoršeniu jej právnej pozície do tej miery, že by sa jej už neplatilo uchádzať o konečnú súdnu ochranu v konaní vo veci samej o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prípadne v konaní o úpravu spôsobu užívania spoločného

majetku [porov. F. B.: Zabezpečovacie prostriedky v civilnom procese, vyd. IURA EDITION, spol. s r.o., 1997, str. 87].

14. Vzhľadom na uvedené je potrebné súhlasiť so správnym záverom súdu prvej inštancie, že navrhovaná okamžitá úprava pomerov strán, účinky ktorej by mali trvať do právoplatného rozhodnutia sporu vo veci samej o vyporiadanie BSM (ak taká žaloba na príslušnom súde bude podaná), nie je dôvodná, opodstatnená ani naliehavá.

15. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie NO v časti petitov I. a II. správne zamietol aj z dôvodu nevykonateľnosti navrhovaných rozhodnutí (petitov), ktoré nie sú formulované v súlade so zákonom a závermi rozhodovacej praxe vo vzťahu ku konkrétnym hmotnoprávnym úkonom, u ktorých prejav vôle (súhlas) odporcu by mal byť rozhodnutím súdu nahradený. Pokiaľ navrhovateľka v podanom odvolaní zmenila návrh a v odvolacom konaní sa domáhala nariadenia iných neodkladných opatrení, ktorým by súd uložil odporcovi iné povinnosti - povinnosť strpieť (znášať) zmenu odberateľa elektrickej energie na odbernom mieste na adrese E. A. XXX/X, D. C., z jeho osoby na osobu navrhovateľky, povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov, ktoré by tejto zmene bránili, ako aj povinnosť strpieť (znášať) vykonanie zmeny v evidencii vozidiel, ktorou bude ako držiteľ motorového vozidla zn. TOYOTA Yaris Cross, EČV: D., VIN: F., zapísaná navrhovateľka - na tento zmenený (nový) návrh odvolací súd nemohol prihliadať a o ňom rozhodovať, pretože zmena žaloby v odvolacom konaní nie je prípustná (podľa § 371 CSP žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť). Zmenou žaloby je v zmysle § 140 CSP rozšírenie uplatneného práva, uplatnenie iného práva a podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Neprípustnosť tejto dispozície so žalobou (v danom prípade s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia) v odvolacom konaní je logická, nakoľko vec sa nachádza v opravnom konaní, cieľom a úlohou ktorého je prieskum rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Ide teda o preskúvanie správnosti postupu a rozhodnutia v konaní o predmete konania tak, ako bol vymedzený v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Ak by bolo možné pripustiť zmenu žaloby v tomto štádiu a súd by túto zmenu pripustil (§ 142 CSP), znamenalo by to, že prieskum, ktorý má uskutočniť opravný súd, sa stáva irelevantným, nakoľko irelevantným sa stal doterajší procesný postup (celý alebo jeho časť), ako aj napadnuté rozhodnutie (celé alebo jeho časť). Umožnenie zmeny žaloby v tomto štádiu by malo za následok zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci na opätovné prejednanie súdu prvej inštancie a taký postup by odporoval základnému účelu civilného sporového konania, ktorým je poskytnutie rýchlej, efektívnej a spravodlivej ochrany ohrozeným a porušeným právam za súčasnej vysokej miery zodpovednosti strán sporu za výsledok konania [pozri Števček, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár, vyd. C.H. Beck v Prahe, 2016, str. 1252]. Nemožno súhlasiť s argumentáciou navrhovateľky, že nejde o zmenu návrhu, ale iba o upresnenie formulácie či precizovanie znenia petitu návrhu, nakoľko navrhovateľka jednoznačne uplatnila v odvolacom konaní na základe nezmenených skutkových okolností iný - nový nárok (žiadala niečo iné). Mylný je i názor navrhovateľky, podľa ktorého ak súd prvej inštancie považoval navrhované „nahradenie súhlasu“ za problematické, bol povinný „nájsť takú formu dočasnej ochrany, ktorá by bola účinná“ a s použitím ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP mal odporcovi uložiť povinnosť „niečo znášať (strpieť)“. V danej veci nejde o prípad výnimky zo zásady „ne ultra petitum“ podľa § 216 ods. 2 CSP, kedy by súd mohol prisúdiť navrhovateľke iný nárok z právneho vzťahu alebo prekročiť jej návrh. Súd prvej inštancie bol žalobným návrhom navrhovateľky viazaný (§ 216 ods. 1 CSP) a v žiadnom prípade ho nemohol modifikovať či upravovať spôsobom navrhovaným navrhovateľkou v odvolacom konaní a priznať jej iný (nový) nárok z právneho vzťahu, o ochranu ktorého žiadala v podanom návrhu. Odvolací súd poznamenáva v tejto súvislosti, že navrhovateľka svojou dispozíciou zmeneným návrhom v odvolaní, ktorým požaduje priznať iné nároky (neodkladným opatrením uložiť odporcovi iné navrhované povinnosti), len potvrdzuje vecnú správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a stotožnenie sa s jeho dôvodmi vo vzťahu k zamietavým výrokom I. a II.

16. Rovnako odvolací súd nemohol prihliadať na novú skutočnosť (dopravnú nehodu zo dňa 26.11.2025) a nové dôkazy predložené navrhovateľkou v odvolacom konaní (v doplnení odvolania podaním zo dňa 28.11.2025), nakoľko podľa § 329 ods. 2 CSP pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie NO je relevantný skutkový stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, teda v danom prípade bol rozhodujúci skutkový stav existujúci ku dňu 22.10.2025, z ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní správne vychádzal. Nad rámec uvedeného dôvodu odvolací súd poznamenáva, že podľa jeho názoru ani dopravná nehoda, ku ktorej došlo dňa 26.11.2025, neosvedčuje naliehavosť požadovanej okamžitej právnej ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia s ohľadom na tvrdenie navrhovateľky, že

predmetnú dopravnú nehodu nezavinila, a teda je zrejme, že škoda vzniknutá na motorovom vozidle zn. TOYOTA Yaris Cross, EVČ: D. XXXXX užívanom navrhovateľkou, bude nahradená poistným plnením poisťovne zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uzavretej prevádzateľom motorového vozidla, ktorý za túto škodu zodpovedá (škodca).

17. Skutočnosti, ktoré navrhovateľka uviedla v podanom odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť správnosť preskúmaného uznesenia ani v jeho napadnutom III. výroku, ktorým súd prvej inštancie podľa § 161 ods. 2 CSP konanie o nariadenie neodkladného opatrenia v časti návrhu týkajúceho sa zákazu odporcovi nakladať s motorovým vozidlom zn. HYUNDAI Tuscon, EVČ: D. XXXXX zastavil, a to z dôvodu nedostatku procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Aj podľa posúdenia odvolacieho súdu návrh v tejto časti nebol možné prejednať a znovu o ňom rozhodovať pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicatae) podľa § 230 CSP, o ktorom (návrhu) bolo už rozhodnuté právoplatným uznesením č.k. 5C/63/2025-137 zo dňa 24.9.2025. Týmto rozhodnutím súd zamietol návrh navrhovateľky proti odporcovi na nariadenie neodkladného opatrenia s totožným predmetom konania a nárokom uplatňovaným na podklade totožného skutkového základu, ktorým navrhovateľka žiadala, aby súd zakázal odporcovi nakladať s totožným motorovým vozidlom a s privesným vozíkom, najmä ich predať, darovať, založiť alebo inak scudzíť či zaťažiť právami tretích osôb, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o vyporiadaní BSM. Aj podľa posúdenia odvolacieho súdu navrhovateľka predložila na opätovné rozhodnutie tú istú vec (návrh na nariadenie neodkladného opatrenia), o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, ktorá skutočnosť bráni vecnému prejednaniu a rozhodnutiu o návrhu v tejto časti. Neobstojí argumentácia navrhovateľky, že v novom návrhu preukázala podstatnú zmenu skutkových okolností v zmysle § 329 ods. 3 CSP, ktoré nastali po vydaní pôvodného uznesenia sp. zn. 5C/63/2025, spočívajúce v „eskalácii“ správania odporcu, blížiacom sa zimnom období, ktoré zvyšuje riziko havárie nepoisteného vozidla a existencii nových dôkazov o reálnom dlhu - upomienky, v dôsledku ktorých sa hrozba odpojenia elektriny zmenila z hypotetickej (na základe mailu z júla) na bezprostrednú, keďže odporca preukázateľne prestal platiť a vznikol dlh. Aj podľa posúdenia odvolacieho súdu navrhovateľka svojimi tvrdeniami v návrhu a podanom odvolaní neosvedčila dodatočnú zmenu (po právoplatnom rozhodnutí uznesením č.k. 5C/63/2025 zo dňa 24.9.2025) relevantných skutkových okolností podstatných pre rozhodnutie, ktoré by vytvorili priestor na podanie nového návrhu a opätovné rozhodnutie o identickom neodkladnom opatrení v časti uloženia zákazu odporcovi nakladania s motorovým vozidlom zn. HYUNDAI Tuscon, EVČ: D. XXXXX.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil napadnuté uznesenie v jeho meritórnych zamietavých výrokoch (I. a II.), vo výroku III. o zastavení konania ako aj v súvisiacom IV. výroku o trovách konania, ako vecne správne.

19. Nakoľko uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, má povahu konečného rozhodnutia, v súlade s ust. § 262 ods. 1 a contrario, § 396 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania tak, že plne úspešnému odporcovi priznal nárok na ich náhradu proti navrhovateľke v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.